

[K. B. Andersen.]

blive stående til i eftermiddag. Det var, at jeg på egen hånd skulle have ændret Danmarks Mellemøstpolitik. Det er, som hr. Maigaard ved, selvfølgelig ikke rigtigt.

Maigaard (SF):

Jeg vil da også gerne diskutere problemerne om Mellemøstresolutionen og dens forhold til resolution 2-4-2 med hr. K. B. Andersen i eftermiddag. Jeg tror også, det vil være hr. Gert Petersen en særlig fornøjelse at drøfte disse ting. Jeg skal blot konstatere, at hvis jeg ellers har forstået de udtalelser rigtigt, den daværende statsminister kom med i Middelfart, så var han i alt fald ikke koordineret med ind.

(Kort bemærkning).

K. B. Andersen (S):

Jeg noterer — jeg vil ikke sige som typisk for hr. Maigaard, for det ville være forkert, hr. Maigaard plejer at diskutere på en ganske hæderlig måde, men som utypisk for hr. Maigaard — at da jeg nu tilbageviser hans fejl fra før, forsøger han at rejse en anden debat. Jeg skal komme tilbage i eftermiddag.

(Kort bemærkning).

Knud Damgaard (S):

Hr. Maigaard nævnte med megen væmmelse i stemmen, at nu havde man jo fået dokumenteret, at udviklingen i EF gik i den retning, som han advarede så stærkt imod. Man havde talt om europæisk identitet, ja, selv sikkerhedspolitiske problemer var blevet nævnt, og dette var altså så og så forfærdeligt i forhold til det, vi andre sagde før den 2. oktober. I næste omgang fik vi at vide, at stort set var der ved at ske en udvikling, som betød, at det hele faldt fra hinanden. Mit enkle spørgsmål til hr. Maigaard skal være, om ikke hr. Maigaard finder en vis forbindelse til den tvivl, vi andre havde før den 2. oktober, når vi sagde, at en sådan udvikling troede vi ikke på der var praktiske muligheder for, fordi modsætningerne i Europa var for store. Det har jo vist sig at være tilfældet.

Formanden:

Hr. Maigaard har ordet for en kort bemærkning, og derefter går vi over til talerlisten.

Maigaard (SF):

Jeg skal kort sige til hr. Knud Damgaard, at det samarbejde, som vi ser mellem EF-landene, har 3 led: et økonomisk, et politisk og et militært. Det, der efter min mening er i krise — og dér, hvor man efter min mening kan spørge sig selv, om det kommer op at stå — det er det økonomiske. Det politiske og måske det militære tror jeg er i langt bedre gænge, som hr. K. B. Andersen så rigtigt har været inde på i Berlingske Tidende i sidste uge.

Honoré (KrF):

Verden er blevet overrasket af en oliekrise, der med kolossal kraft rammer Japan og de vesteuropæiske lande, fordi vi er mere afhængige af olieimport end f. eks. USA. Oliekrisen vil ændre den økonomiske balance imellem landene til skade for de fleste europæiske lande. Der gives imidlertid ingen nationale løsninger på oliekrisen. En europæisk solidaritet i handling er påkrævet. EF bør blive rammen om et europæisk samarbejde, der kan afbøde de værste følger af oliekrisen.

Vi kan nu se tilbage på et års dansk medlemskab af EF. Løfterne om større indtægt for Danmark gennem EF-medlemskab er fuldt ud blevet indfriet. Landbruget har f. eks. tjent 4 valutamilliarder hjem på grund af EF. Når vi alligevel konstaterer et fortsat stort underskud på betalingsbalancen, så er det til trods for vort medlemskab. Den tidligere regering har til trods for gunstige vilkår ikke evnet at føre en tilstrækkeligt forbrugsbegrænsende økonomisk politik.

EF-Modstanderne har anført stigende fødevarerpriser som et argument imod EF, selv om prisstigningen hovedsagelig har internationale årsager. Også uden for EF har der været voldsomme stigninger i fødevarerpriserne. På det økonomiske område har vi altså opnået mere af EF, end der blev stillet i udsigt før folkeafstemningen. Danmark har på dette område grund til at være overordentlig tilfreds med sit medlemskab.

Hvor betydningsfuld denne merindtægt